herpy

GRODOR

Nyctimystes infrafrenatus

Nyctimystes infrafrenatus är en stor, grön trädgroda på 11-14 cm och räknas som världens största trädgroda. Den lever i låglandet på Nya Guinea och omgivande öar och i nordöstra Australien, ofta nära människor. Den är lugn och sitter gärna framme, men behöver värme, ett stort och högt terrarium och en riktig vattendel.

Familj: Pelodryadidae Engelska: White-lipped Tree Frog Tidigare namn: *Litoria infrafrenata* Publicerad 15 november 2026

Mild hudgift

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**11-14 cm** nos-kloaklängd
Vikt	**30-60 g**
Livslängd	**10-20 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Regnskog och våtmark**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**90 × 45 × 90 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, natt	**20-22 °C**
Luftfuktighet	**60-95 %**
Vatten	**Vattendel** djup 10-15 cm
UVB	**Rekommenderas** Fergusonzon 2
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma, parvis eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Könsmogen	**6-8 mån.**
Ägg per läggning	**100-6 000**
Kläckning	**1-2 dagar**
Larvtid	**42-60 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och färdigfoder**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Nyctimystes infrafrenatus är Australiens största groda och räknas som världens största trädgroda. Vuxna djur mäter 11-14 cm från nos till kloak, i genomsnitt omkring 11 cm, och väger vanligtvis 30-60 g. Kroppen är kraftig med långa ben och stora vidhäftningsskivor. Tårna har full simhud, och fingrarna är minst till hälften sammanvuxna.

Ryggen är oftast ljust gräsgrön, men färgen växlar med temperatur och underlag och kan bli brun; det finns också rödbruna, violetta, nästan svarta och metallblå djur. Det tydligaste kännetecknet är ett vitt till gräddfärgat band längs underläppen som fortsätter under trumhinnan till axeln. Ett liknande band löper längs underbenets bakkant och kan bli laxfärgat, särskilt hos hanar under parningstiden. Undersidan är vitaktig och kornig. Honorna är större och har tjockare hud än hanarna, och hanen har en strupsäck.

Arten beskrevs av Albert Günther 1867 som *Hyla infrafrenata* och står i äldre litteratur och hos återförsäljare som *Litoria infrafrenata*. Släktplaceringen är fortfarande omstridd: här används *Nyctimystes infrafrenatus*, men arten förs också under släktet *Sandyrana*.

Hudgift: Arten är inte känd för att vara särskilt giftig, men huden avsöndrar ett sekret med antimikrobiella peptider (frenatiner), liksom hos den nära släktingen *Ranoidea caerulea*. Det kan irritera slemhinnor, och det finns inga uppgifter om skillnader mellan vilda och uppfödda djur. Tvätta händerna efter kontakt, och rör inte ögon och mun efteråt.

Temperamentet är lugnt, och djuren sitter ofta fritt framme, även på dagen. Arten räknas dock som känsligare och svårare att hålla och föda upp än *R. caerulea*, särskilt när djuren är vildfångade.

Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

Utbredning och livsmiljö

Nyctimystes infrafrenatus lever i nordöstra Australien längs kusten på Kap Yorkhalvön och i det våta tropiska Queensland kring Townsville. Den är den mest utbredda trädgrodan i Nya Guinea-regionen och finns från östra Indonesien över hela Nya Guinea till Bismarck- och Amiralitetsöarna. Förekomster på Salomonöarna och i Östtimor har också angetts, men är osäkra och finns inte med på kartan.

I Australien fraktas djur ibland söderut i lådor med bananer och annan frukt och dyker upp långt från det ursprungliga utbredningsområdet. Det rör sig inte om etablerade bestånd.

> **Naturlig utbredning:** Australien, Indonesien och Papua Nya Guinea.

LIVSMILJÖ

Nyctimystes infrafrenatus är föga kräsen när det gäller livsmiljöer: regnskog, fuktig och torr skog, hedmossar, teträdssumpar, mangrove, savann, plantager, trädgårdar och parker, särskilt i kustnära lågland. I torra trakter finns den bara där det finns vattensamlingar att föröka sig i. Den lever ofta i och omkring hus, skjul och garage. Arten är en låglandsgroda som sannolikt inte går över omkring 1.200 m.

Grodan är mest aktiv på natten, men är mer dagaktiv än många andra lövgrodor och vilar på dagen gärna på platser dit solen når. Under torrperioden gömmer den sig i hålrum i träd och under bark och stenar. Hanarna ropar på våren och sommaren på södra halvklotet, efter regn, från växtligheten kring stilla vatten. Lätet påminner om en stor hunds skall. Temperatur och luftfuktighet i livsmiljöerna är inte dokumenterade. Arten kan bli över 10 år gammal i naturen.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

Skötsel

TERRARIET

Två vuxna *N. infrafrenatus* kan hållas i ett terrarium på 90 × 45 × 90 cm. Uppgifterna varierar mycket: från 60 × 45 × 90 cm till ett djur i ett 90 cm akvarium till två-tre djur i 60 × 50 × 90 cm till en grupp på 5-8. Arten är stor och klättrar, så ge både höjd och bottenyta, och låt terrariet vara välventilerat och helt tätt. Ett lock med flugnät av glasfiber släpper igenom UV-ljuset; använd aldrig nät av stål eller aluminium, eftersom det river huden.

Plantera med kraftiga växter som tål värme, fukt och svagt ljus: guldranka, *Ficus*, *Spathiphyllum*, *Philodendron*, orkidéer och bromelior. Grodorna är tunga och hårdhänta mot växtligheten. Ge kraftiga grenar, kork och ett par skuggiga platser. Bottnen kan vara kokosfiber, barkflis eller en blandning av jord och löv över ett dräneringslager; en bar glasbotten fungerar också. Jord blir lätt vattensjuk och ger skadliga bakterier, så se till att dräneringen är god, till exempel ett hål i bottnen under landdelen med nät, grus och sedan jord ovanpå. Ta bort träck och döda foderdjur regelbundet.

Läs mer: Terrarieuppbyggnad och bioaktiv botten Läs mer: Foderdjur: hållning och avel

TEMPERATUR

Håll terrariet på 24-28 °C på dagen och 20-22 °C på natten. Arten måste hållas varm: längre tids kyla under 15 °C är dödlig. Står terrariet i ett orum utan uppvärmning är en akvarievärmare i vattendelen den enklaste lösningen; hålls vattnet på 28-30 °C blir luften över 20 °C. Ett vattenfall eller annan vattenrörelse ökar avdunstningen och håller både temperatur och

luftfuktighet stabila. Är värmeförlusten stor kan en del av locket täckas med glas eller plast, men inte under ljusarmaturen, så att UV-ljuset fortfarande når ner.

Vintervila behövs inte. Var gränsen för för mycket värme går är inte dokumenterat, så håll dig till de angivna siffrorna och undvik direkt sol på terrariet.

Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Håll luftfuktigheten på 60-95 %, och duscha terrariet dagligen med regnvatten eller avklorerat kranvatten. Uppgifterna varierar från 60-80 % till 80-95 %; en stor vattendel med lite vattenrörelse gör det lätt att hålla fuktigheten i den höga änden. Se samtidigt till att ventilationen är god, så att luften inte blir stillastående, eftersom det ger luftvägsproblem och mögel. Grodan ska alltid ha tillgång till vatten, annars riskerar den att torka ut.

VATTEN OCH VATTENKVALITET

N. infrafrenatus behöver en riktig vattendel på 10-15 cm; den håller kvar fukten och är nödvändig om djuren ska föröka sig. Den kan täcka en stor del av bottnen. Grodan simmar inte särskilt bra, så det måste finnas flera enkla vägar upp, särskilt i hörnen, där små grodor lätt fastnar eftersom de inte kan bryta ytspänningen på slätt glas.

Använd kranvatten där klor har avlägsnats, antingen genom att låta det stå ett dygn eller två i en hink eller med ett klorneutraliserande akvariemedel. Använd aldrig varmt vatten från kranen, eftersom det kan innehålla koppar, som är giftigt för grodor; värm i stället upp kallt vatten i en kastrull av rostfritt stål. Ett 90 cm akvarium med 15 cm vatten över halva bottnen och tre vuxna grodor, utan växter och filter, kräver vattenbyte ungefär en gång i veckan. Växter och ett filter gör att byten behövs mer sällan, men filtret får inte ge så mycket ström att grodyngel och ungar dras med. Använd aldrig tvål eller rengöringsmedel.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

LJUS OCH UVB

Arten är övervägande nattaktiv, men vilar på dagen på platser med solljus, och hos djur som hållits helt utan UV-ljus har tillväxtstopp och missbildningar observerats. Arten kan klara sig med det ljus som växterna kräver, men mot den bakgrunden är UVB här satt till rekommenderat. En svag UVB-källa med gott om skugga (Ferguson-zon 2, en uppskattning) är ett bra val. Lysrör bör hänga omkring 40 cm över bottnen, eftersom UV-ljuset inte når längre ner, och UV-rör ska bytas efter 18-24 månader, även om de fortfarande lyser.

Ge 12 timmars ljus om dagen, minst 6-8 timmar, på timer. Ska djuren föröka sig kan dagslängden varieras med årstiderna.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

N. infrafrenatus äter nästan allt som rör sig och kan sväljas: syrsor, kackerlackor, vandringsgräshoppor, spyflugor, silkesmasklarver och daggmaskar. Vaxmalslarver och mjölmaskar är godsaker. Foderdjuren får högst vara lika breda som grodans mun. Undvik musungar och kötträngar: för mycket protein belastar njurarna och leder till urinsyragikt, bestående njurskador och död. En varierad insektskost är nyckeln.

Ungar (10-35 mm) äter bananflugor, husflugor, silverfiskar, små syrsor och kackerlackor och ska ha foder tillgängligt hela tiden. Vuxna får omkring 10-20 % av sin egen storlek i foder fördelat på 2-3 måltider i veckan; uppgifterna går upp till 4-5 gånger i veckan. Damma fodret med lika delar kalk och multivitamin vid var och varannan till var tredje utfodring, och blanda bara lite i taget, eftersom kalken bryter ner vitaminerna. Ta bort drunknade insekter ur vattnet, eller ge fodret med pincett. Arten blir lätt fet, så håll koll på vikten.

Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

N. infrafrenatus är lugn och nyfiken och sitter ofta synligt framme, även på dagen. Den hoppar inte mycket, utan väntar på att ett byte ska komma förbi och hoppar sedan de sista 10-15 cm. Utanför parningstiden är den inte social och kan mycket väl hållas ensam, i par eller i en liten grupp när utrymmet räcker. Den äter allt den kan gapa över, så mindre grodor och ödlor hör inte hemma i terrariet, och bara jämnstora djur bör hållas ihop.

Hanarna ropar högt och djupt, särskilt när luftfuktigheten stiger, så terrariet hör inte hemma i sovrummet. Hantera så lite som möjligt: huden är känslig för fett, tvål och kemikalier. Använd en genomskinlig hink, eller rena, våta händer eller pudderfria handskar, när grodan ska flyttas. Blir den skrämd kan den ge ifrån sig ett kattlikt jamande eller tömma blåsan.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Honan är större och tjockare än hanen, och hanen har en strupsäck och ropar. Könsmogna hanar kan få mörka parningsknölar på tummen. Unga grodor som hålls varma och får gott om foder når avelsstorlek och vuxenstorleken på 12-14 cm på bara 6-8 månader. Håll en liten grupp om du vill ha båda könen.

PARNING

I naturen ropar hanarna på våren och sommaren efter regn. I terrariet sätts förökningen igång med kraftigare sprayning och högre luftfuktighet, en liten temperaturökning och en större vattendel för äggläggningen; en dagslängd som följer årstiderna kan också hjälpa. Utöver det är avel i fångenskap bara sparsamt beskriven. Hanen griper om honan, och äggen befruktas utanför kroppen. Vattendjupet betyder inte mycket: arten kan föröka sig i så litet som 15 cm vatten.

ÄGG OCH GRODYNGEL

N. infrafrenatus lägger äggen i klumpar av klar gelé på ytan av permanenta och tillfälliga vattensamlingar. Antalet är mycket osäkert: uppgifterna lyder på upp till 100 ägg, 200-400 ägg på cirka 3 mm och upp till 6.000 ägg åt gången, och rutan visar därför hela spannet. Det finns ingen yngelvård, så ta ut de vuxna eller flytta äggen till ett kar med rent, syrerikt vatten.

Grodynglen är mörkbruna med en ljus rand på var sida om huvud, kropp och svans. De lever av alger och kan utfodras med finmalet fiskfoder, grodyngelfoder och spirulina. Håll vattnet varmt och rent, byt det ofta, och fördela grodynglen på flera kar om de blir många. Ett litet tillskott av akvariesalt i halv dos hjälper mot svamp.

METAMORFOS

Äggen kläcks efter 1-2 dagar, och metamorfosen sker efter 6-8 veckor; hela utvecklingen från ägg till groda tar omkring åtta veckor. När frambenen kommer fram måste grodynglet lätt kunna ta sig upp ur vattnet: sänk vattennivån och lägg i sluttande stenar, kork eller flytande växter. Nymetamorfoserade ungar drunknar lätt om de bara har slätt glas att hålla sig fast i, så gör en vattenkant med gott om avsatser.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nymetamorfoserade ungarna ska ha foder hela tiden: bananflugor, flugor, små malar, små syrsor och små kackerlackor, dammade med kalk och vitaminer. Håll dem varma och fuktiga med lätt tillgång till både vatten och land. Med värme och gott om foder växer de till avelsstorlek på 6-8 månader. Sortera efter storlek, eftersom arten äter allt som kan sväljas. När ungarna bäst flyttas till ett större terrarium är inte dokumenterat.

Hälsa och vanliga misstag

Få sjukdomar har beskrivits specifikt för *N. infrafrenatus*, men dessa problem återkommer hos stora trädgrodor:

- Kyla: längre tid under 15 °C är dödligt. Håll terrariet varmt, och kontrollera temperaturen på natten.
- Fel kost: för lite kalk och vitaminer ger skelettsjukdom, och för mycket protein ger urinsyragikt och njurskador. Utfodra varierat, damma fodret och undvik musungar och kött.
- Brist på UV-ljus: tillväxtstopp och missbildningar har observerats hos djur som hållits utan.
- Infektioner i huden: rödaktiga eller blåaktiga missfärgningar och vita, vaddliknande eller svampiga områden, särskilt på nedre buken, kring kloaken och på insidan av bakbenen, beror på bakterier och svampar och kräver snabb behandling. Infektioner i luftvägarna beror på stillastående luft och smuts.
- Darrningar eller kramplika rörelser i benen vid hantering är ett varningstecken.
- Övervikt vid för mycket foder och uttorkning vid för låg luftfuktighet.
- Vildfångade djur: många djur i handeln är fångade i naturen. Håll dem i karantän.

En frisk groda sitter mest i terrariets övre del, är kraftig utan att vara fet och har god aptit. En sjuk groda sitter oftare på bottnen och verkar smal med slapp hud. Isolera djuret och sök en veterinär med kunskap om amfibier. Sätt aldrig ut grodor eller grodyngel i naturen.

Läs mer: Karantän och hygien

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.